

UPRCHLÍCI

sepsal Geros Albreigh

ápach zátoky pronikal skrze kamenné zdivo sklepa a nesl s sebou sůl a hnilobu. Sám sklep byl prosycený starými pachy vína dávno zkyslého na ocet, plísně a cizokrajných bylin, které si léčitelé přinesli na ošetření zraněných. Do velké podzemní místnosti, jež kdysi sloužila jako skladiště pro nevěstinec nahoře a pak se na ni na delší čas zapomnělo úplně, bylo namačkáno víc než padesát lidí. Sténání a naříkání prozatím utichlo a všude panoval klid, až to vypadalo, že se nouzový špitál změnil na masový hrob.

Mami, zašeptal redgardský chlapec, "co to bylo?"

Chlapecova matka už se mu chystala odpovědět, když se zvenku ozvalo další táhlé zařvání, jehož hlasitost stále narůstala, jako by se do sklepa dobývala nějaká nehmotná stvůra. Zdi se třásly a ze stropu se snesla záplava prachu.

Na rozdíl od předchozí podobné události nikdo nezaječel. Čekali, dokud podivný hrůzu nahánějící zvuk nezmizel a nevystřídalo ho tiché burácení vzdálené bitvy.

Zraněný voják začal šeptem odříkávat modlitbu k Maře, prosil ji o záchranu před zkázou.

Mankar, zasyčela bosmerská žena stočená na polním lůžku. Její oči byly zakalené horečkou, na bledé kůži se jí leskl pot. "Blíží se!"

Kdo se blíží? zeptal se chlapec a pevně se chytil sukně své matky.

Kdo myslíš, chlapče? Prodavač cukroví? zavrčel jednoruký prošeďivělý Redgard. "Camoran Uchvatitel."

Matka chlapce střelila po starém válečníkovi vzteklým pohledem.

Neví, co říká. Je nemocný.

Chlapec přikývl. Jeho matka měla většinou pravdu. Ještě nebyl na světě, když si lidé poprvé začali šeptat, že Camoran Uchvatitel míří k jejich malé vesničce, a ona si sbalila svůj nuzný majetek, aby mohla uprchnout. Říkala, že se jí sousedi smáli a tvrdili, že ho Rihad a Taneth snadno porazí. Její manžel - otec, kterého Lukar nikdy nepoznal - se jí také smál. Blížila se sklizeň a ona zbytečně přijde o oslavu. Ale jeho matka Miak-I měla pravdu. Uprchla z vesnice a o dva týdny později se doslechla, že víska byla během noci zničena a Rihad ani Taneth to nepřežili. Uzurpátor byl nezastavitelný.

Lukar se narodil a vyrostl v různých uprchlických táborech rozsetých po celém Hammerfellu. Nikdy si nenašel kamarády na dobu delší než pár dnů. Věděl, že když obloha na západě zahoří rudě, jeho matka se další den sbalí a zamíří na východ. Když nebe hořelo na jihu, zamířili na sever. Po dvanácti letech cestování z jednoho tábora do druhého se nakonec dostali přes Iliackou zátoku do Vysoké skály, do baronství Dwynnen. Miak-I doufala, že tam konečně najdou mírumilovný domov.

Bylo tam tolik zeleně, až z toho bolely oči. Na rozdíl od Hammerfellu, který se zelenal jen v některých ročních obdobích a na některých místech, byl Dwynnen zelený a živý po celý rok. Až do příchodu zimy, kdy začalo sněžit a Lukara to zpočátku hrozně vyděsilo. Teď se za to styděl, protože nyní hrozilo opravdové nebezpečí. Vrátily se rudé mraky války, ale zápach a bolest v uprchlickém táboře pro něj aspoň byly dobře známé věci.

Rudá obloha už byla na horizontu zátoky a blížila se. Lukar toužil po dnech, kdy ho trocha bílého sněhu rozbřečela strachy.

Mankar! zařvala znovu bosmerka. "Blíží se a přináší smrt!"

Nikdo se neblíží, řekla hezká mladá bretonská léčitelka a přistoupila k ženě. "Buď už zticha."

Haló? ozval se nad nimi hlas.

Celá místnost jako jeden muž zalapala po dechu. Po vratkých dřevěných schodech kulhavě slezl bosmer, jehož přátelská tvář zjevně nepatřila Camoranu Uzurpátorovi.

Omlouvám se, jestli jsem vás vyděsil, řekl. "Prý jsou tady léčitelé a já bych potřeboval trochu pomoci."

Rosayna přispěchala k bosmerovi, aby prozkoumala zranění, která měl na noze a hrudníku. Byla trochu neupravená, ale stále krásná. V nevěstinci patřila mezi nejoblíbenější a léčitelství se naučila společně se svým hlavním povoláním v Domě Dibelly. Opatrně, ale rychle z muže stáhla posekaný kožený krunýř, stehenní chrániče, náholenice i boty a položila je stranou, aby mohla zranění důkladně prozkoumat.

Starý redgardský válečník je zvedl a začal zkoumat.
Byl jsi ve válce?

Přesněji bych spíš řekl, že hned vedle ní, odpověděl bosmer s úsměvem a při Rosaynině doteku bolestivě zamrkal. "Za ní, vedle ní, před ní. Jmenuju se Orben Elmlock. Jsem zvěd. Snažím se vyhýbat opravdovým bojům, abych se mohl vrátit a ohlásit, co jsem viděl. Skvělá práce pro lidi, kteří nemají v oblíbě barvu své vlastní krve."

Hzim, řekl válečník a stiskl Orbenovi ruku. "Já už bojovat nemůžu, ale pokud se budeš vracet, můžu ti tu zbroj opravit."

Ty jsi zbrojř?

Kdepak, ale vyznám se tak trochu ve všem, odpověděl Hzim a otevřel malou nádobku s voskem, aby ho mohl nanést na tvrdou, ale ohebnou kůži. "Ale že jsi zvěd, jsem poznal už podle zbroje. Můžeš nám říct, co jsi viděl? Věžíme tady v téhle díře už půl dne a nemáme tušení, co se děje venku."

Celá Iliacká zátoka je teď jedno velké bitevní pole, přes které se boj přelévá sem a tam, řekl Orben a vzdychl úlevou, když Rosaynino kouzlo začalo hojit jeho ošklivé, i když mělké rány. "Odřízli jsme invazi u ústí zátoky, ale já přišel od pobřeží a nepřátelská armáda mašíruje přes Rozhňevané hory. Tam jsem narazil na nějaké ty nepříjemnosti. Není to nijak překvapivé - přesunout jedno křídlo, zatímco je čelní linie zaměstnaná bojem, to je taktika jako vystřižená z knihy triků Camorana Kalta, kterou si Jelení král půjčil."

Jelení král? zeptal se Lukar. Tiše rozhovor poslouchal a rozuměl všemu, kromě tohoto.

Haymon Camoran, Camoran Uchvatitel, Haymon Jelení král, jeden a ten samý, chlapče. Je to složitý panáček a potřebuje víc než jedno jméno.

Ty ho znáš? přistoupila k němu Miak-I.

Už skoro dvacet let, znal jsem ho ještě před tím, než celá tahle zatracená krvavá záležitost začala. Býval jsem hlavním zvědem Camorana Kalta a Haymon byl tehdy jeho čaroděj a poradce. Pomáhal jsem jim oběma, když se snažili získat camoranský trůn a zahájili své tažení... AU!

Rosayna přestala s léčením. S očima plnými hněvu obrátila tok svého kouzla a zacelené zahojené rány se zase začaly otvírat a tmavnout vracející se nákazou. Když se jí Orben pokusil vytrhnout, sevřela ho s překvapivou silou.

Ty svině, zasyčela léčitelka. "Měla jsem sestřenku ve Falinesti, byla kněžka."

Je v pořádku! vykvikl Orben. "Pán Kaltos trval na tom, že se nesmí ublížit nikomu, kdo nepředstavuje hrozbu..."

Myslím, že obyvatelé Kvače by s tím nesouhlasili, prohlásil Hzim chladně.

To byla hrůza, nejhorší věc, jakou jsem kdy viděl, přikývl Orben. "Kaltos plakal, když zjistil, co tam Haymon spáchal. Můj pán dělal, co bylo v jeho silách, aby to zastavil, prosil Jeleního krále, aby se vrátil do Valenského lesa. Ale on se postavil proti Kaltovi, a tak jsme museli uprchnout. Nejsme vaši nepřátelé a nikdy jsme nebyli. Kaltos nemohl nijak zabránit

hrůze, kterou Uzurpátor přinesl do Západní Kolovie a Hammerfellu. A bojuje už patnáct let, aby zabránil ještě horším zvěrstvům."

Hrozivý bestiální řev znovu prošel sklepem, tentokrát byl snad ještě hlasitější. Zranění si nemohli pomoci a začali bezmocně naříkat hrůzou.

A tohle bylo co? zasyčela Miak-I. "Další trik Camorana Kalta, který si Uzurpátor vypůjčil?"

To je opravdu trik, zařval Orben, aby ho bylo přes ječení slyšet. "Je to přelud, který se používá na strašení lidí. Na začátku, než jeho síla dostatečně vzrostla, musel používat taktiku zastrašování. A teď se k ní zase vrací, jak jeho moc slábne. Proto mu trvalo dobytí Valenského lesa jen dva roky, ale potřeboval třináct dalších, než aspoň částečně obsadil Hammerfell. Nechci vás Redgardy urazit, ale není to jen vaše bitevní umění, co ho drží zpátky. Už nemá od svého pána takovou podporu jako kdysi..."

Intenzita ohlušujícího řevu ještě vzrostla, než opět náhle zmizela.

Mankar! záúpěla bosmerka. "Přichází a všechno zničí!"

Jeho pán? zeptal se Lukar, ale Orben měl oči jen pro bosmerku choulící se na zkrvaveném kavalci.

Kdo je to? zeptal se Orben Rosayny.

Pochopitelně jedna z uprchlic z té vaší přátelské válčičky ve Valenském lese, než jste ty a tvůj Kaltos změnili strany, odpověděla léčitelka. "Myslím, že se jmenuje Kaalys."

Můj ty Jefre, zabručel si Orben pod vousy, dobelhal se k ženině lůžku a setřel jí z propadlé tváře pot a zakrvácené vlasy. "Kaalys, to jsem já, Orben. Pamatuješ si na mě? Jak ses sem dostala? Ublížil ti?"

Mankar! záúpěla Kaalys.

Nic jiného neříká, vysvětlila Rosayna.

Nevím, kdo nebo co to je, zamračil se Orben. "Ale ne Uzurpátor, i když toho taky znala. Velmi dobře. Byla to jeho oblíbenkyně."

Jeho oblíbenci, ty, Kaltos, ona, všichni jste se proti němu obrátili, řekla Miak-I.

A proto padne, odpověděl Hzim.

Shora se ozvalo dusání okovaných bot a dveře do sklepa se prudce otevřely. Stál v nich kapitán hradních stráží barona Otharka.

Doky hoří! Pokud chcete žít, musíte se skrýt v hradě Wightmoor!

Potřebujeme pomoc! zavolala Rosayna, ale věděla, že stráže jsou potřeba při obraně a nemohou plýtvat časem na přenášení zraněných.

S deseti strážnými, které bylo možné postrádat, a s pomocí nejméně zraněných byl nakonec sklep vyklizen. Ulice Dwynennu se zaplňovaly kouřem a rychle se šířící oheň se s narůstajícím chaosem rozlézal do všech stran. Doky zasáhla z moře jedna jediná ohnivá koule, ale napáchala obrovské škody. Teprve o pár hodin později mohli léčitelé rozložit kavalce na nádvoří mocného hradu a znovu se začít pokoušet o zmírnění utrpení nevinných. První, koho Rosayna vyhledala, byl Orben Elmlock. I se znovu otevřenými ranami pomohl odnést dva její pacienty do hradu.

Omlouvám se, řekla, když přitiskla ruce na jeho zranění. "Přestala jsem se ovládat. Zapomněla jsem, že jsem léčitelka."

Kde je Kaalys? zeptal se Orben.

Ona tady není? přeptala se Rosayna a rozhlédla se. "Musela utéct."

Utéct? Byla přece zraněná.

Nebyla na tom se zdravím zrovna nejlépe, ale novopečené matky tě mnohdy překvapí tím, co všechno dokážou, jakmile to skončí.

Ona byla těhotná? zalupal po dechu Orben.

Ano. Nakonec to nebyl tak těžký porod. Když jsem ji viděla naposledy, svírala chlapce v náručí. Říkala, že to zvládla sama.

Byla těhotná, zopakoval Orben. "Milenka Camorana Uzurpátora byla těhotná."

Po hradě se rychle rozneslo, že bitva skončila, dokonce že skončila i celá válka. Síly Haymona Camorana byly rozprášeny na moři a poraženy v horách. Jelení král byl mrtev.

Lukar hleděl z cimbuří do temných lesů, které Dwynnen obklopovaly. Slyšel o útěku Kaalys a představoval si zoufalou ženu prchající s novorozencem v náručí divočinou. Kaalys neměla kam jít, neměla nikoho, kdo by ji ochránil. Stane se svým děckem další uprchlicí, jako byli Miak-I a Lukar. V tu chvíli si vzpomněl na její slova.

Přichází. Přichází a přinese smrt. Všechno zničí.

Lukar si pamatoval její oči. Bylo jí špatně, ale nebála se. Kdo byl ten "on", kdo přicházel, když byl Camoran Uchvatitel mrtvý?

Říkala ještě něco? zeptal se Orben.

Řekla mi jméno svého syna, odpověděla Rosayna. "Mankar."

Skryrim.4fan.cz